

HOTEL HA-FIJN*

Kinderstuk voor leerlingen van de basisschool

door

CEES HEIJDEL

en

ARNOLD FICKWEILER

Opgedragen aan Theresia (Trees) Fickweiler-Waals

TONEELUITGEVERIJ VINK B.V.
(Grimas Theatergrime verkoop)

Tel: 072 - 5 11 24 07

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Website: www.toneeluitgeverijvink.nl

VOORWAARDEN

Alle amateurverenigingen die het stuk: **HOTEL HA-FIJN** gaan opvoeren, dienen in alle programmaboekjes, posters, advertenties en eventuele andere publicaties de volledige naam van de oorspronkelijke auteur: **CEES HEIJDEL en ARNOLD FICKWEILER** te vermelden.

De naam van de auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen andere naam wordt genoemd.

Direct daarop volgend de titel van het stuk.

De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de lettergrootte van de titel.

U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale toestemming van het I.B.V.A. Holland bv te Alkmaar.

Copyright: 2014 © Anco Entertainment bv - Toneeluitgeverij Vink bv

Internet: www.toneeluitgeverijvink.nl

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, verfilming, video opname, internet vertoning (youtube e.d) of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Het is niet toegestaan de tekst te wijzigen en/of te bewerken zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Vergunning tot opvoering van dit toneelwerk moet worden aangevraagd bij het Auteursrechtenbureau **I.B.V.A. HOLLAND bv**

Postbus 363

1800 AJ Alkmaar

Telefoon 072 - 5112135

Website: www.ibva.nl

Email: info@ibva.nl

ING bank: 81356 – IBAN: NL08INGB0000081356 BIC: INGBNL2A

Geen enkele andere instantie dan het IBVA heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

Auteursrechten betekenen het honorarium (loon!) voor de auteur van wiens werk door u gebruik wordt gemaakt!

Auteursrechten moeten betaald worden voor elke voorstelling, dus ook voor try-outs, voorstellingen in/voor zorginstellingen, scholen e.d.

Vergunning tot opvoering:

1. Aankoop van minimaal **5** tekstboekjes bij de uitgever.
2. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart (tevens bewijs van aankoop), met uw gegevens, naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
3. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Vergunning tot HER-opvoering(en):

1. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart met uw gegevens naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
2. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Opvoeringen zonder vergunning zijn niet toegestaan en strafbaar op grond van de Auteurswet 1912. Zij worden gerechtelijk vervolgd, terwijl de geldende rechten met 100% worden verhoogd. Het tarief wordt met 20% verhoogd voor opvoeringen waarvoor geen toestemming werd aangevraagd binnen drie weken voorafgaand aan de voorstelling.

Het is verboden gebruik te maken van gekregen, geleende, gehuurde of van anderen dan de uitgever gekochte tekstboekjes.

**Rechten BELGIË: Toneelfonds JANSSENS, afd. Auteursrechten,
Te Boelaerlei 107 - 2140 Bght ANTWERPEN Telefoon (03)3.66.44.00.
Geen enkele andere instantie heeft de bevoegdheid genoemde rechten
van u te claimen, of te innen.**

PERSONEN:

Cees (met een C), de manager van het hotel. Het hotel krijgt steeds minder gasten en is al een ster kwijtgeraakt. Cees probeert er krampachtig van alles aan te doen om het tij te keren. Hij blijft (onrealistisch) super optimistisch. Hij bedoelt het goed, maar vaak pakt het slecht uit.

Trees, de vrouw van Cees, kokkin. Zij staat met beide benen op de grond. Zij kan heel lekker koken, maar doordat er te weinig geld is voor goede ingrediënten, is het eten vaak net niet wat het zijn moet. Zij probeert de lieve vrede te bewaren. Af en toe kan ze heel direct zijn, zonder een blad voor haar mond te nemen.

Mees, de dochter van Trees en Cees, receptioniste en serveerster. Zij moet het hotel gaan overnemen, maar zij voelt daar niets voor. Ze wil de wijde wereld in. Ze werkt met veel tegenzin bij haar vader. Heeft vaak een grote mond. En ze is eigenwijs. Maar ze kan ook heel lief zijn.

Don Manuel de las Vegas y (spreek uit: ie) Cordoba, vreemde gast. Het is een geheimzinnig figuur. Hij is van adel, heeft een Spaanse vader en een Nederlandse moeder, heeft 2 nationaliteiten en ook 2 paspoorten. Wat hij precies gedaan heeft is onduidelijk. Hij heeft de hele wereld over gereisd. Spreekt alle talen. Er gebeuren "rare" zaken. Hij heeft een koffertje dat leeg is, maar waar ook van alles in zit. Wat komt hij doen? Wat heeft hij gedaan? Wat gaat hij doen? Waar gaat hij naar toe?

Simon Mezenoog, schrijver van korte verhalen en toneelstukken. Woont al maanden in het hotel. Hij gebruikt het hotel om inspiratie op te doen. Het personeel geeft daar al aanleiding genoeg voor. En dan komen daar de gasten ook nog bij.

REKWISIETEN:

Tover koffertje (zie bijlagen). In het koffertje: 2 paspoorten. creditcard, saffraan, 2 trouwringen, 2 sterren.

1 dienblad met 2 vaasjes met bloemen, die helemaal zitten vastgeplakt.

2 dezelfde vaasje met dezelfde bloemen.

Pannen met bestek (om kabaal te maken)

Koffiekopjes, koffie, theelepeltjes.

Gebakshoteltjes met een stukje appeltaart en een vorkje.

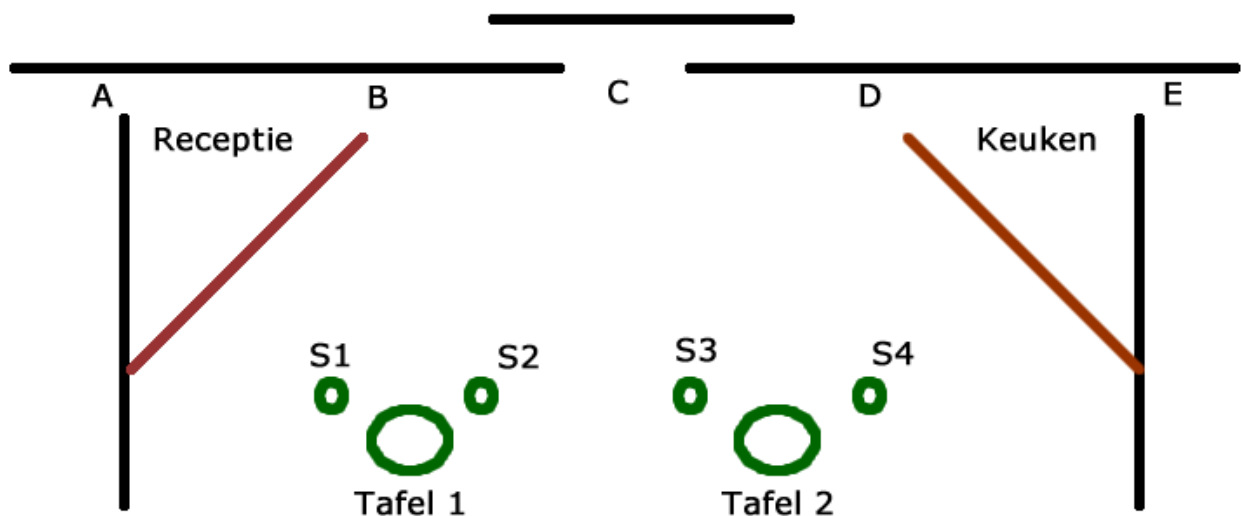
Bord met de tekst: "Hotel Ha-Fijn" met 1 ster, de andere ster is er af gehaald (je ziet dat er een ster heeft gezeten). Er is ruimte voor 3 sterren.

Belletje bij de receptie.

Thermoskan koffie.

Vaste telefoon (huistelefoon) en mobiele telefoon (buiten lijn) op de receptie

Decor Hotel Ha-Fijn

DOEK OPEN

CEES: *(op met dienblad met 2 vaasjes met bloemen die vastgeplakt zitten (dubbel uitgevoerd met vaasjes en bloemen los) Hij wil de bloemen op de tafeltjes zetten. Ziet dan dat Trees er nog niet is. Draait om, de bloemen vallen bijna. Loopt naar de keuken)* Trees! Trees! Oh waar is Trees nou. Zo komt Schrijver Simon Mezenoog en dan moet de koffie klaar zijn en ik zie helemaal niemand. Trees! Oh, nou ja eerst de bloemen. *(Loopt weer naar de tafeltjes. Ziet dat Mees er ook nog niet is. Draait weer vervaarlijk om. Loopt naar de receptie)* Mees! Mees! Oh waar is Mees nou. Zo komen de gasten en dan is er niemand achter de receptie. En wie moet de gasten bedienen? Mees! Oh, moet ik hier dan alles zelf doen. *(Loopt weer naar de tafeltjes, struikelt bijna)* Wij zijn al een ster kwijt en we hebben er dus nog maar 1 over. Als we die ook kwijt raken kunnen we de tent wel sluiten! Waar blijft iedereen ik ga eens kijken of ze al wakker zijn. *(Draait om en beent weg)*

TREES: *(op in de keuken)* Riep je Cees. Oh niemand te zien. Ben ik bezig om een lekker bakje koffie te zetten. Loopt Cees weer te jagen. *(Cees achter het toneel. Maakt kabaal)* Sam so de knetter. Val ik bijna te pletter.

TREES: Oh, ik hoor hem. Ik hoop dat hij niks heeft gebroken.

MEES: *(op)* Oh mamma is het weer zover. Heeft papa weer sterrenstress.

CEES: *(achter het toneel. Maakt kabaal)* Auw! Welke stomme idioot zet nou hier een pan neer.

TREES: Kindje, papa bedoelt het goed, hoor.

MEES: Ja, dat zeg jij altijd. Daar heb ik wat aan.

TREES: Papa is erg in de war geraakt, toen de heren van de Michelin gids zijn ster hebben afgepakt.

MEES: Nou helemaal zijn eigen schuld. Hij kiepte een compleet 3 gangen menu over die heren heen. Ze zaten van boven tot onder het eten. En toen ze schreeuwden dat het heet was, gooide hij twee flessen wijn over ze heen en het water uit de bloemenvaasjes.

CEES: *(op met in iedere hand een vaasje, zonder bloemen)* Waarom zijn jullie hier?

MEES: Pap, doe effe normaal. Je roept ons en dan komen wij. En nou vraag je waarom wij hier zijn. Doe nou effe normaal man.

TREES: Ik was aan het koffie zetten. Het brood is klaar. Het gebak is uit de oven. Ik ben al vanaf 5 uur vanmorgen bezig, Cees.

CEES: Ja, prima. Nee zo bedoel ik niet. Maar we moeten altijd klaar zijn. Er kan altijd onverwacht een inspecteur van de Michelin gids

voor de deur staan. *(tegen Mees)* Ben jij ook klaar?

MEES: *(brutaal)* Waarmee! Wat moet ik doen dan?

CEES: Nou, jij had bijvoorbeeld deze bloemen op de tafeltjes kunnen zetten.

MEES: *(kijkt naar de vaasjes)* Bloemen? Zie jij bloemen?

TREES: Nee, de vaasjes zijn leeg.

CEES: *(kijkt ook naar de vaasjes)* Leeg! Sam so de knetter! *(Rent af)*

TREES: Doe nou eens een beetje lief tegen je vader.

MEES: Lief? Waarom zou ik.

CEES: *(achter het toneel. Maakt kabaal)* Auw! Staat die pan hier nog!

TREES: Hij bedoelt het allemaal goed.

MEES: Fijn. Daar heb ik wat aan.

CEES: *(op met de vaasje met bloemen, zet ze op de tafeltjes. Gaat er naar staan kijken)* Zo, dat ziet er verzorgd uit. *(zet ze iets meer naar het midden)* Prima. *(zet ze nog even iets anders)* Keurig, zo'n fris bloemetje geeft direct sfeer, vinden jullie ook niet?

TREES: *(tegelijk met Mees)* Ja-a. *(af naar de keuken)*

MEES: *(tegelijk met Trees)* Ja-a. *(Simon op met een krant)*

CEES: *(overdreven gediensstig)* Ha, meneer Mezenoog. Lekker geslapen? *(geef signalen aan de anderen om in actie te komen)*

SIMON: Ja, ik slaap altijd goed. Gewoon rustig in je bed gaan liggen en ogen dicht.

CEES: *(ze lopen naar tafel 1, hij schuift stoel 1 achteruit)* Fijn hoor, als je zo lekker kunt slapen. *(Simon gaat zitten)* Kopje koffie?

SIMON: Graag.

CEES: Trees heeft vanmorgen weer heerlijk koffie gezet. *(tegen Mees)* Een kopje koffie voor meneer Mezenoog! *(maakt gebaren van opschieten)*

MEES: Ja-a. *(gaat bij de keuken een kopje koffie halen en brengt dat)*

CEES: *(ondertussen)* Wat heeft u een mooi stukje geschreven over ons hotel. U kunt werkelijk heel prachtig schrijven, meneer Mezenoog.

SIMON: Ach, gewoon goed kijken. Schrijven is observeren. En dat dan omvormen naar woorden en zinnen.

CEES: Ik vind het knap. Ik heb bewondering uw vakmanschap.

MEES: *(zet de koffie neer)* De koffie.

SIMON: Ruikt heerlijk.

CEES: Wilt u er misschien een stukje appeltaart bij? Eigen gemaakte appeltaart. Van eigen appels zo van de boom. Vanmorgen vers gebakken door de kok.

MEES: Door mama.

CEES: Dat zeg ik toch.

MEES: Nee jij zei de kok.

CEES: Maar mama is toch de kok.

MEES: Ja toen de chef kwaad is weggelopen moest mama wel gaan koken.

SIMON: Ik lust wel een stukje appeltaart. Lekker

CEES: 1x appeltaart voor meneer Mezenoog!

MEES: Ja-a, ik ben niet doof. *(gaat de appeltaart halen bij de keuken)*

CEES: Meneer Mezenoog, mag ik u vragen waarom u nou over ons hotel schrijft

SIMON: Ik moet iedere dag een stukje voor de krant *(eigen krant)* schrijven.

CEES: *(knikt)* Oh ja.

TREES: *(roept vanuit de keuken)* Cees! *(Cees maakt een gebaar van nu even niet)*

SIMON: En iedere keer moet dat natuurlijk een stuk zijn dat de mensen graag willen lezen.

CEES: *(knikt)* Ja, natuurlijk.

TREES: *(roept nog harder)* Cees!

CEES: *(Tegen Trees geërgerd)* Roep nou niet steeds. Je ziet dat ik even met een gast sta te praten. *(tegen Simon poeslief)* Vertelt u maar verder hoor meneer Mezenoog, ik ben een en al oor.

SIMON: Dus moet ik ergens zijn waar veel gekke dingen gebeuren.

CEES: *(knikt)* Gekke dingen?

TREES: *(samen met Mees)* Cee-ees!

MEES: *(samen met Trees)* Cee-ees!

CEES: *(stopt 1 vinger in zijn oor)* Laat ze maar. Ik luister naar u. Vertelt u verder, meneer Mezenoog.

SIMON: Ja, hier in dit hotel gebeurt altijd wel iets.

TREES: *(met gebaar van bekijk het maar)* Ok. Dan niet. *(af. Mees pakt het gebak en gaat naar het tafeltje)*

CEES: *(knikt)* Oh, dus daarom logeert u hier al een maand.

SIMON: Precies. En ik blijf ook nog wel even. Of is dat niet goed, soms? *(Mees zet het gebak neer, terwijl ze verwijtend naar Cees kijkt)*

CEES: *(kijkt naar Mees en Simon)* Ja, dat is niet goed. Oh,nee, natuurlijk is het wel goed.

SIMON: Mooi, want ik ben van plan om van al die stukjes een toneelstuk te gaan maken. De mensen houden van lachen. *(begint aan het gebakje)*

CEES: *(zogenaamd zacht tegen Mees)* Wat had mama nou? Jullie zagen toch dat ik met meneer Mezenoog aan het praten was.

MEES: Het was heel belangrijk hoor, anders doet mama dit niet. Ze is niet gek.

CEES: *(na het woord belangrijk van Mees dus door elkaar. Overdreven)*

belerend) Belangrijk. Belangrijk. De gasten zijn belangrijk. (*eventueel herhalen tot Mees uitgepraat is, dan*) De gast is de koning! Er gaat niets en niemand boven de gast.

MEES: Ook de burgemeester niet?

CEES: (*nog steeds belerend*) Ook de burge... (*ineens op een andere toon*) De burgemeester?

MEES: Ja-a. De burgemeester was er. Hij zei dat hij een belangrijke afspraak met jou had. Over een internationale conferentie in ons hotel.

CEES: (*kijkt op zijn horloge, doet onderwijl zijn kleren en haar goed*) Dat is waar ook ... we hadden een afspraak ... de burgemeester. Waar is ie? Waar is de burgemeester?

MEES: Terug naar het gemeentehuis. Jij had geen tijd. Jij stond maar zo (*doet overdreven voor*) te doen.

CEES: (*paniek*) Sam so de knetter. Ik ga hem meteen achterna. (*rent af*)

MEES: Lekker taartje hé meneer Mezenoog. Heeft mama vanmorgen zelf gebakken.

SIMON: Heerlijk. Maar zeg maar Simon hoor. Ik ben hier nu al een maand. (*Cees achter het toneel. Maakt kabaal*) Auw! Ruim toch allemaal je rommel eens op!

SIMON: En ik blijf denk ik ook nog wel een tijdje.

MEES: Ik heb een paar boeken van u gelezen.

SIMON: Van jou.

MEES: Ik heb een paar boeken van jou gelezen?

SIMON: En? Wat vond je er van?

MEES: Wel grappig en vooral fijn dat het allemaal korte verhaaltjes waren. Ik hou niet van dikke boeken.

SIMON: Ik ook niet. Daarom schrijf ik ook graag stukjes voor de krant (*plaatselijke krant*), die moeten kort zijn en ze moeten de mensen pakken.

MEES: Pakken?

SIMON: Ja, ze moeten het leuk vinden om het te lezen.

MEES: En verder?

SIMON: Wat verder?

MEES: En wat doet u verder?

SIMON: Verder? Het is mijn beroep. Ik ben schrijver. Ik schrijf dus de hele dag.

MEES: Nou ik zie u ... jou nooit schrijven?

SIMON: Het duurt het langste om een stukje te bedenken. Het opschrijven is maar een klein onderdeel.

MEES: Hoe bedenk je dan zo'n stukje?

SIMON: Gewoon kijken. En denken. En dan ineens heb je het.
MEES: Het?
SIMON: Ja, HET idee. Voor HET stukje. En dat schrijf je dan op. (*Trees op in de keuken. Ze kijkt en luistert even mee*)
MEES: Ik zou ook wel schrijver of zoiets willen worden. Maar ik moet de hele dag hier in dit stomme hotel werken. Later word ik de baas van het hotel. Dat willen mijn vader en moeder tenminste.
SIMON: Zo'hotel is toch ook best leuk.
MEES: Ik vind er niks aan. Ik wil weg. Ik wil de wijde wereld in. Ik las in jouw verhalen dat je ook in India en in New York bent geweest. Daar wil ik ook naar toe.
TREES: (*roept*) Mees, wil jij even een zak rijst voor mij uit het magazijn halen?
MEES: Dat bedoel ik dus. Rijst uit het magazijn halen. Leuk hoor! Ik wil weg! Ver weg!
TREES: (*roept weer*) Mees, ik heb die rijst nu nodig.
MEES: (*tegen Trees*) Ja-a. Ik kom al! (*tegen Simon*) Ik kan nooit even gezellig praten.
SIMON: Ga nou maar. Wij praten later wel verder. Ik blijf nog een tijdje in dit hotel logeren.
MEES: Fijn, is er tenminste iemand die me begrijpt.
TREES: (*streng*) Mees!
MEES: Ja-ha. (*Loopt boos naar de keuken. Af*)
SIMON: (*Drinkt de laatste slok koffie en staat op. Loopt naar Trees*) Mevrouw, het was weer een heerlijk kopje koffie.
TREES: Ja, zelf zetten, dat is het geheim. Niks senseo, niks nesspresso. Gewoon zelf vers malen en dan heet water er bij. En natuurlijk goede koffiebonen.
SIMON: Als je het zo zegt lijkt het inderdaad eenvoudig, maar de koffie is werkelijk prima. En ik heb heel wat koffie gedronken tijdens mijn reizen.
TREES: Ja naar India en New York.
SIMON: En de appeltaart was ook heerlijk.
TREES: Zelf bakken, daar draait het om. Geen Hema, geen Multi Vlaai. Gewoon zelf kneden en dan vers uit de oven. En natuurlijk goede appels, van onze eigen boom.
SIMON: Het gebak is werkelijk eerste klas.
TREES: (*zucht*) Zo lang het nog duurt.
SIMON: Hoe bedoelt u: zolang het nog duurt.
TREES: Nou, niet verder vertellen hoor. En ook niet opschrijven in die stukjes van u, maar de bodem komt in zicht.
SIMON: De bodem?

TREES: Ja, we hebben veel te weinig klanten. We hebben dus bijna geen geld meer over om van alles te kopen. Bezuinigen en nog eens bezuinigen. En dat is niet fijn hoor.

SIMON: Nee.

TREES: Mijn man is helemaal in de war geraakt, toen de heren van de Michelin gids zijn ster hebben afgepakt. Ster weg, klanten weg. Klanten weg, geld weg. Geld weg, kwaliteit weg. En dus nog meer klanten weg, nog veel minder geld, en weer minder klanten! Het is gewoon een vieze cirkel.

SIMON: Vicieuze cirkel.

TREES: Precies. En de vraag is hoe kom je er uit.

SIMON: Ik zal nog wel eens een leuk stukje over het hotel in de krant zetten.

TREES: Lief hoor. Maar, meneer Mezenoog, geen woord over die vieze-heuze cirkels he?

SIMON: *(terwijl hij af gaat)* Nee, natuurlijk niet.

TREES: Ik begin me echt zorgen te maken. *(pauze)* Over alles! *(af)*

CEES: *(Na een korte pauze haastig op)* Nee, meneer de burgemeester had geen tijd meer voor me. Of ik het wel begreep dat zijn tijd zeer beperkt was. Druk! Een burgemeester die het druk heeft. Ik moet de eerste nog tegenkomen. *(ziet het kopje en schoteltje op het tafeltje staan)* En van onze belastingcenten ... Nee, hè. Moet je kijken. Staan hier gewoon de vuile kopjes en schoteltjes op tafel terwijl er geen klant te zien is. *(roept)* Mees! Trees! Nog een geluk dat er geen inspecteur van de Michelin gids is binnen gekomen. Mees en Trees hier komen graag! Waren bijna we onze laatste ster ook kwijt geweest. *(wil net weer roepen)*

TREES: *(Snel op, tegelijk met Mees)* Ja-a.

MEES: *(Snel op, tegelijk met Trees)* Ja-a. Is er brand? Staat het hotel in de fik?

CEES: Nee. Het is veel erger. Kom hier naast me staan. *(Mees en Trees doen dat)* Zien jullie een klant?

TREES: *(Kijkt om zich heen)* Nee.

MEES: Pap, doe nou even normaal. Er is hier geen klant.

CEES: Echt niet? Kijk eens goed? Nergens?

TREES: *(Kijkt om zich heen)* Nee Cees, echt niet. *(Mees kijkt brutaal)* Vertel nou gewoon even waarom jij zo'n verschrikkelijke drukte maakt, man.

CEES: Jullie zien geen klant, omdat er geen klant is.

TREES: Dat zei ik toch.

MEES: Het wordt nou wel erg, pap. Je moet volgens mij eens langs de dokter gaan.

CEES: *(wijst naar het kopje en gebakshoteltje)* Er staan hier wel vuile kopjes. En vuile schoteltjes. *(kijkt om zich heen)* En nergens een klant te zien. *(half huilend, steunend op Trees die hem troost)* Als er een inspecteur van de Michelin gids binnen zou zijn gekomen, waren we onze laatste ster ook nog kwijt geraakt. Oh ...

MEES: Zou.

CEES: Wat zeg je.

MEES: Zou. Er dus niemand langs gekomen. Niemand hoor je. Geen klant en helemaal geen inspecteur van die rare gids.

CEES: Rare gids. Michelin ...

TREES: Cees, dit kan zo niet verder. Als we zo door gaan worden we allemaal gillend gek.

MEES: Nou ik niet, want dan ben ik weg naar India ...

TREES: Mees, hou nou even je mond dicht alsjeblieft.

MEES: Maar

TREES: Nee, niks maar.

CEES: Als Mees ...

TREES: Nee, Cees jij houdt ook even je mond dicht. Luisteren. We gaan het vanaf nu allemaal anders doen. We zetten de schouders er onder en we vergeten wat er is geweest en we kijken alleen nog maar naar de toekomst.

CEES: Dat deed ...

TREES: Mond dicht. Nu even allemaal alleen luisteren. *(loopt naar het bord met 1 ster)* Jullie weten allebei dat we een ster zijn kwijt geraakt en dat we nu nog maar 1 ster over hebben. *(Cees bijna huilend)* Ja-a.

MEES: *(sust hem)* Kom op, pap, het is maar een sterretje hoor.

TREES:

Ik heb een plan. We gaan 2 maanden lang ons uiterste best doen om weer 2 sterren voor ons hotel te krijgen. *(loopt naar de anderen)* En dat moeten we samen doen. Dat kunnen we alleen maar samen doen.

MEES: Nog 2 maanden...

TREES: Daar wil ik het nu niet over hebben. Als we die tweede ster hebben kan jij doen wat jij wil. Al ga je naar India of New York. Maar eerst die tweede ster, daar zul jij ook jouw steentje aan moeten bijdragen. *(Mees kijkt blij, zij ziet het helemaal voor zich)*

CEES: En na die 2 maanden ...

TREES: Daar wil ik het nu ook niet over hebben. Als we die tweede ster weer terug hebben zien we wel verder. Wie weet gaan we ook eens op vakantie. Misschien wel een wereldreis maken. Maar eerst zullen we alles moeten doen om die tweede ster weer terug te krijgen. Daar

zul jij ook jouw steentje aan moeten bijdragen.

CEES: Ik doe altijd ...

TREES: Cees, jij moet anders gaan doen. Door jouw drukke gedoe raakt iedereen van slag en loopt alles in het honderd. Rustig aan. Kalmte kan ons redden. Eerst tot tien tellen.

MEES: Ja pap, ik kan af en toe gek worden van wat jij doet. Jij ...

TREES: Nee, wij. Wij moeten het samen doen. Gaan we dat doen?

CEES: Als we ...

TREES: Nee, Cees. Ja of nee.

CEES: Ja.

TREES: Echt ja?

CEES: Echt ja.

TREES: En jij Mees?

MEES: Mag ik daarna dan echt gaan doen wat ik wil?

TREES: Ja, echt. Maar pas als we die tweede ster hebben. Nou ja of nee?

MEES: Ja-a.

TREES: Hand er op. *(Allemaal hand er op)* Cees als jij even de website bijwerkt, dan ruimen Mees en ik even de boel op. *(Mees en Trees met de afwas af)*

CEES: *(zet nog even iets recht op het tafeltje)* Als ik die Trees niet had. Wat een kanjer. *(af, achter het toneel. Maakt kabaal)* Sam so de knetter!

MANUEL: *(Na korte pauze op met koffer, kijkt wat rond, knikt af en toe ja, kijkt in koffer)* Waar heb ik nou mijn reispapieren gelaten. Die heb ik zo meteen nodig. Ik weet zeker dat ze hier in zaten. *(zet de koffer neer en haalt er zijn paspoort uit TRUC)* Zie je wel ik wist het wel.

MEES: *(op)* Welkom in ons hotel. Heeft u een goede reis gehad, meneer?

MANUEL: Ja, beetje last van een jet-lag?

MEES: Een jet-lag? Mag ik vragen waar u vandaan komt?

MANUEL: Ik kom rechtstreeks uit New York gevlogen.

MEES: *(is helemaal van de kaart)* Uit New York. Maar wie komt er nou uit New York hier naar toe?

MANUEL: Nou, ik heb een verhaal over dit hotel gelezen.

MEES: Een verhaal?

MANUEL: Ja, van Simon Mezenoog. Hij heeft een prachtig stukje over dit hotel geschreven. Dus ik ben heel benieuwd. En het eten schijnt hier geweldig te zijn.

MEES: Ja, mijn moeder is een prima kok.

MANUEL: Oh, ik verheug me nu al op het diner.

MEES: Dus u blijft... Zal ik u nu inschrijven?

MANUEL: Graag. (Geeft zijn paspoort. *Mees kijkt in het paspoort, ziet de foto en de stempels en blijft verrukt kijken*) Zijn we zover?

MEES: (*ontwaakt uit haar roes*) Oh, sorry hoor. Wat een hoop stempels. U bent echt overal geweest.

MANUEL: (*pakt nog een paspoort uit de koffer TRUC*) Ik ben op nog veel meer plaatsen geweest. Kijk maar.

MEES: Twee paspoorten? (*kijkt er in*) Oh nog veel meer stempels. (*ziet de foto en vergelijkt*) Ja en echt ook van u. Wat bijzonder. Twee paspoorten dat heb ik nog nooit meegemaakt. Ik moet wel even overleggen met mijn vader.

MANUEL: Met jouw vader?

MEES: Ja, mijn vader is de baas van het hotel, hij is de manager.

MANUEL: Oké. En jouw moeder is dus de kok. Een echt familie-bedrijf dus. (*Mees drukt op het belletje*) Ja en ik ben dus hun dochter en ik moet hier ook werken.

CEES: (*van achter het toneel*) Waarom wordt er nou gebeld. Ze kunnen me toch ook gewoon roepen. (*op, ziet de klant en verandert meteen*) Goedendag meneer. Welkom in hotel Ha-Fijn. Ik hoop dat u een goede reis heeft gehad?

MEES: Deze meneer komt rechtstreeks uit New York en hij heeft een beetje last van een yet-lag.

MANUEL: Ach, dat valt wel mee. Maar ik wil graag eerst nog even rusten voor het diner.

CEES: Meneer, dat is prima hoor. Daar heeft u nog wel even tijd voor. Zal ik uw koffer even naar uw kamer brengen?

MANUEL: Nee, die koffer draag ik zelf.

MEES: Pap, meneer heeft nog geen kamer, want ik heb hem nog niet ingeboekt.

CEES: (*Nu achter de receptie, drukt Mees een beetje aan de kant*) Dat zullen we dan meteen even doen. Mag ik uw paspoort even.

MEES: Pap, kijk eerst eens even. Daar liggen er TWEE.

CEES: Mooi. dan gaan we even inschrijven. Wilt u een kamer met uitzicht of ... He wat is dat nou Mees. Twee paspoorten? (*kijkt om zich heen, wordt een beetje onrustig*) En maar 1 klant!

MEES: Pap, rustig. Er is maar 1 klant. En deze meneer heeft twee paspoorten.

MANUEL: Ja, twee paspoorten en twee nationaliteiten.

MEES: Wat interessant, twee nationaliteiten. (*staat met bewondering naar Manuel te kijken*)

CEES: (*weer poeslief*) Wat vreemd, twee nationaliteiten. (*tegen Manuel*) En wat is uw echte paspoort? Welk paspoort moet ik gebruiken?

MANUEL: Het zijn allebei echte paspoorten. Kiest u maar, het maakt mij niet uit. Ik heb gewoon 2 nationaliteiten. Dat is toch niet vreemd in een internationaal hotel.

CEES: Nee, natuurlijk niet. Dat komt hier veel vaker voor. (*Mees protesteert een beetje*) Sterker nog we hadden laatst een gast met 3 nationaliteiten. Ik laat Mees dan meestal kiezen welk paspoort we gebruiken. (*geeft de paspoorten aan Mees*) Kies jij maar.

MEES: (*kijkt naar de paspoorten*) Een Nederlands paspoort en een Spaans. U bent dus Nederlander en Spanjaard.

MANUEL: Precies. Mijn vader was een Spanjaard en mijn moeder een Nederlandse. Zij zijn samen getrouwd en hebben allebei hun nationaliteit gehouden. Vandaar.

CEES: (*beetje neerbuigend*) Oh, uw vader was zeker gastarbeider. Geen werk in Spanje en toen ... ?

MANUEL: Nee mijn vader was de Spaanse ambassadeur in Nederland.

CEES: (*hapt naar adem*) De ambassadeur! Uw vader was ambassadeur? Met personeel, lijfwachten ...

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via www.toneeluitgeverijvink.nl de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

 info@toneeluitgeverijvink.nl

 072 5112407

“Samenspelen” is ons motto